ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-239

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	£ 2
Έξάμηνος	» 200	Έξάμηνος	» 1.5
Τρίμηνος	» 100	Άμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Δ'
ΔΡΑΧΜ. 20
15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ
1
ΙΟΥΛΙΟΥ 1936
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.09΄—Δύσις 7.48΄
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 29.0, ἐλ. 18.0
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759.9

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.

Ἡ χθεσινὴ ἔναρξις τῶν συνεδριάσεων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὑπῆρξεν ἐκτάκτως δραματική.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἀβησσυνίας Χαϊλὲ Σελασσιέ, ὁ ὁποῖος ἐπέδειξε πάντοτε ἀπόλυτον νομιμοφροσύνην καὶ ἐμπιστοσύνην ἀκράδαντον πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ἐνεφανίσθη αὐτοπροσώπως εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς συνεδριάσεως, ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τοῦ παρισταμένου πλήθους. Μία ἀναξία καὶ ἄπρεπὴς ἐκδήλωσις Ἰταλῶν τινων δημοσιογράφων προεκάλεσε τὴν ἐξέγερσιν τῆς Συνελεύσεως καὶ οἱ θορυβήσαντες ἐξήχησαν τῆς αἰθούσης ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τῆς Συνελεύσεως, ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἀβησσυνίας ἔλαβε τὸν λόγον καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν ἠχησεν ἡ φωνὴ τῆς διαμαρτυρίας ἑνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος οὐδένα ἠδίκησε καὶ ὁ ὁποῖος ἐδέχθη ἄδικον ἐπίθεσιν μέλους τῆς Κοινωνίας — κατὰ τὴν ἐτυμηγορίαν 52 ἑτέρων μελῶν αὐτῆς.

Ἡ Συνέλευσις, ἐκλέξασα ὡς Πρόεδρον αὐτῆς, ἀντὶ τοῦ κ. Μπένες, τὸν Πρωθυπουργὸν τοῦ Βελγίου, ἤκουσε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νέου ὑπομνήματος τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὴν ἐν Ἀβησσυνίᾳ ἀποστολὴν της ὡς «ἱερὰν ἐκπολιτιστικήν». Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἐγγράφου τούτου ἠκούσθη ἐν μέσῳ παγερᾶς σιγῆς, διὰ ν' ἀκολουθήσῃ ἡ δήλωσις τῆς Ἀργεντινῆς ἀντιπροσωπείας περὶ μὴ ἀναγνωρίσεως τῆς προσαρτήσεως τῆς Αἰθιοπίας εἰς τὴν Ἰταλίαν. Καὶ γενικῶς εἶνε δυνατὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ἐξεδηλώθη χθὲς εἰς τὴν Γενεύην ἡ γενικὴ ἀποδοκιμασία διὰ τὴν ἀναντίον τῆς Ἀβησσυνίας διαπραχθεῖσαν ἀδικίαν.

Ἀλλ' ἡ πρώτη αὐτὴ δραματικὴ συνεδρίασις, καίτοι ἦτο ἀσφαλῶς ἡ θεαματικωτέρα, δὲν πρόκειται νὰ μείνῃ μοναδικὴ εἰς δραματικότητα. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συνέρχεται αὐτὴν τὴν φορὰν ὑπὸ συνθήκας ἐκτάκτως ἀνησυχητικὰς διὰ τὴν εἰρήνην τῆς ὑφηλίου. Ἐὰν τὸ Ἰταλοαιθιοπικὸν εἶνε τὸ ἐπὶ τοῦ προσκηνίου εὑρισκόμενον, ὑπάρχουν διάφορα ἄλλα ζητήματα ὑψίστης σπουδαιότητος, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ὀφείλει νὰ λάβῃ θέσιν. Ἡ ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας παράβασις τοῦ ἄρθρου 42 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀφεθῇ ἐκκρεμής. Ἀλλ' ἡ κρισιμότης τῆς γενικῆς καταστάσεως καταδείκνυται ἐξ ἄλλου τινὸς γεγονότος, τὸ ὁποῖον, χωρὶς νὰ εἶνε καθόλου θεαματικόν, ὅσον ἡ ἐμφάνισις τοῦ Νεγκοὺς εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων, εἶνε, ἐν τούτοις, ἀπείρως σημαντικώτερον.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ προσῆλθον εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ διασαφηνίσουν ὡρισμένα τινὰ πράγματα. Καί, ἐν πρώτοις, τὰς ἐπιμόνους κινήσεις διὰ τὴν παλινόρθωσιν τῶν Ἀψβούργων. Κατὰ τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ, πρό τινος, συνάντησιν τοῦ ἀντιβασιλέως Παύλου τῆς Νοτιοσλαυΐας καὶ τοῦ Προέδρου κ. Μπένες μετὰ τοῦ Βασιλέως Καρόλου, εἶχεν ἀνακοινωθῆ σαφῶς ὅτι μία παλινόρθωσις τῶν Ἀψβούργων θὰ ἠνάγκαζε τὴν Μικρὰν Ἀντάντ νὰ κινητοποιηθῇ διὰ νὰ ἀποτρέψῃ. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ φαίνεται ὅτι ἐξήτησαν ἐπιμόνως ἀπὸ τὰς ἀντιπροσωπείας τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας νὰ ἐκκαθαρίσουν τὸ ζήτημα τοῦτο καί, συνεπείᾳ τούτου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας κ. Ντελμπὸς παρεκάλεσε τὸν Αὐστριακὸν καγκελλάριον κ. Σοῦσνιγκ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γενεύην πρὸς συνεννόησιν. Ὁ κ. Σοῦσνιγκ δὲν ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Αὐστρία δὲν μετέχει τῶν κατὰ τῆς Ἰταλίας κυρώσεων, δὲν ἔχει λόγον νὰ παρίσταται αὐτοπροσώπως εἰς τὰς ἐν Γενεύῃ συζητήσεις, ἔχων, ἄλλωστε, καὶ ἄλλας ἐπειγούσας ἀπασχολήσεις εἰς τὴν Βιέννην. Εἶνε περιττὸν νὰ ἐξαρθῇ ἡ σημασία τῆς ἀρνήσεως ταύτης. Ἡ Μικρὰ Ἀντὰντ θὰ πεισθῇ ὅτι αἱ ἀνησυχίαι της δὲν εἶνε καθόλου ἀβάσιμοι καὶ ὅτι ὁ Αὐστριακὸς καγκελλάριος προτιμᾷ νὰ συνεννοῆται μὲ τὴν Ρώμην, παρὰ μὲ τὴν Γενεύην.

Ἀλλ' ἡ Μικρὰ Ἀντάντ μετέφερεν εἰς τὴν Γενεύην καὶ ἄλλας, ὁμοίως σπουδαίας ἀνησυχίας της. Ἀπὸ καιροῦ παρατηρεῖται ἀπὸ τοὺς κύκλους τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ μία τάσις τῆς Χιτλερικῆς Γερμανίας πρὸς αἰφνιδιαστικὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν τῆς Τσεχοσλοβακίας. Ἀπὸ δύο ἢ δύο ἑβδομάδων φῆμαι δυσοίωνοι ἐπικρατοῦν ἀνὰ τὴν Μέσην Εὐρώπην καὶ αἱ Κυβερνήσεις τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ δὲν φαίνονται νὰ τὰς ἀπορρίπτουν ὡς ἐντελῶς ἀβασίμους. Ἐπὶ τούτου διεξήχθησαν χθὲς παρασκηνιακαὶ συζητήσεις εἰς τὴν Γενεύην, αἱ ὁποῖαι φαίνεται ὅτι θὰ συνεχισθοῦν. Τὰς προφοδοτεῖ ἄλλωστε ἐπαρκῶς τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον ἐσημειώθη μία χαρακτηριστικωτάτη ἐπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν τῆς Γερμανίας. Οὕτως ἡ κατὰ τὸν ἐν λόγῳ μῆνα συνολικὴ παραγωγὴ ἀκαθαρίστου χάλυβος ἀνῆλθεν εἰς 1.568.400 τόννους, ἐναντι 1.467.300 τοῦ Ἀπριλίου, ἤτοι ἡ ἡμερήσια παραγωγὴ χάλυβος κατὰ Μάϊον ἦτο 65.253 τόννοι ἔναντι 61.141 τοῦ Ἀπριλίου.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ ἐν μέσῳ ἀναλόγου ψυχολογικῆς καταστάσεως ἀρχονται αἱ ἐργασίαι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τῆς ὁποίας, ἄλλωστε, κρίνεται, κατὰ βάθος, καὶ ἡ τελικὴ τύχη. Ὁ κόσμος διανύει κρισιμωτάτην περίοδον καὶ ἀπὸ τὴν ἔκβασιν τῶν ἐν Γενεύῃ συζητήσεων πρόκειται νὰ κριθῇ ἂν ἡ ὅλη κατάστασις θὰ βελτιωθῇ ἢ θὰ ἐπιδεινωθῇ.

Μετὰ τὰς κυρώσεις

Ὁ Ἀγγλοϊταλικὸς ἀνταγωνισμὸς εἰς τὴν Μεσόγειον

Κρίσεις τοῦ Ἰταλικοῦ τύπου

"Οτι ἡ Ρώμη δὲν θεωρεῖ τὴν ἄρσιν τῶν κυρώσεων ὡς ἀποκατάστασιν τοῦ ποῦ τοῦ Ἰταλοαιθιοπικοῦ πολέμου καθεστῶτος σχέσεων, δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία. Ἡ Ἰταλία εἶνε πεπεισμένη ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία σχεδιάζει νὰ λάβῃ ἱκανοποίησιν, εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον, διὰ τὴν παλινωδίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐξηναγκάσθη νὰ προβῇ. Καὶ ὁλόκληρος ἡ ἰταλικὴ κοινὴ γνώμη γνωρίζει ὅτι τὸ εὐαίσθητον σημεῖον τῶν σχέσεων μεταξὺ Ρώμης καὶ Λονδίνου εἶνε τὸ μεσογειακὸν πρόβλημα.

Ὡς γνωστόν, ὁ ἀγγλικὸς τύπος διετύπωσεν ἐγκαίρως τὴν ὑπόνοιαν ὅτι αἱ Ἰταλικαὶ φιλοδοξίαι θ' ἀποτελέσουν σοβαρὰν ἀπειλὴν εἰς τὴν Μεσόγειον. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνταπαντῶν τὸ «Τζιορνάλε ντ' Ἰτάλια» βεβαιοῖ ὅτι ἡ κατάκτησις τῆς Αἰθιοπίας καὶ οὐδὲν μετέβαλε τὴν ἐν τῇ Μεσογείῳ κατάστασιν, διότι ἀφορᾷ περιοχὴν κειμένην εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀφρικῆς. «Ἂν, λέγει, μόνον τὸ γεγονὸς τῆς ἱδρύσεως ἑνὸς ἀποικιακοῦ κράτους μεταξὺ 14ο καὶ 17ο γεωγραφικοῦ πλάτους, ἀρκεῖ ὅπως ἐπηρεάσῃ ὁλεθρίως μίαν θάλασσαν ἐκτεινομένην μεταξὺ 30ο καὶ 40ο, θὰ ἔπρεπε νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ Ἰταλία καὶ τὰ ἄλλα μεσογειακὰ κράτη τελοῦν ὑπὸ διαρκῆ ἀπειλὴν ἀφ' ὅτου ἡ Ἀγγλία, χωρὶς νὰ ἔχῃ κανὲν δικαίωμα ἐν τῇ Μεσογείῳ, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Μάλταν, τὴν Κύπρον, τὴν Αἴγυπτον, τὸ Σουδάν, τὴν Παλαιστίνην».

«Βέβαια, συνεχίζει ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, ἡ κατάκτησις τῆς Αἰθιοπίας ηὔξησε τὴν ἀξίαν τῆς Ἰταλικῆς δυνάμεως, ἀλλ' ἡ νέα αὕτη δύναμις τῆς χερσονήσου δὲν πρέπει νὰ κρίνεται προτοῦ ἐκδηλωθῇ ἡ χρησιμοποίησίς της. Ἔπειτα, ἡ πολιτικὴ δρᾶσις τῆς Ἰταλίας ἐν Μεσογείῳ εἶνε γνωστή: ἔχει σύμφωνα φιλίας μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, τὰ ὁποῖα ἀποβλέπουν εἰς τὴν συμφιλίωσιν τῶν δύο τούτων χωρῶν, ἐνῷ τὴν ἑπομένην τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἡ Ἀγγλία ὑπεστήριζε τὴν Ἑλληνικὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν». Αὐτὰ λέγει τὸ «Τζιορνάλε ντ' Ἰτάλια», τὸ ὁποῖον ἀπηχεῖ τὰς γνώμας τῆς Κυβερνήσεως.

Δὲν περιορίζεται ὅμως εἰς τὴν ἄμυναν· περνᾷ καὶ εἰς τὴν ἐπίθεσιν. «Ἂν ὑπάρχῃ νέα τις ἀπειλὴ εἰς τὴν Μεσόγειον—γράφει— αὐτὴ πρέπει ν' ἀναζητηθῇ εἰς τὰ νεωστὶ δημιουργηθέντα ἐν τῇ θαλάσσῃ ταύτῃ γεγονότα, μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ τὴν ἄμεσον συνεργασίαν τῆς Γαλλίας. Τὰ γεγονότα ταῦτα εἶνε τὰ νέα ναυτικὰ σύμφωνα τὰ ὁποῖα συνῆψεν ἡ Ἀγγλία κατ' ἀρχὰς μὲ τὴν Γαλλίαν, καὶ κατόπιν μὲ τὴν Νοτιοσλαυΐαν, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουκίαν, πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐνδεχομένης Ἰταλικῆς ἀντιδράσεως, ἐν ἢ περιπτώσει ἐπεξετείνοντο αἱ κυρώσεις. Τὰ γεγονότα ταῦτα ἔχουν καταφανῆ ἐχθρικὸν κατὰ τῆς Ἰταλίας χαρακτῆρα. Εἶνε ἀντίθετα πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ πρὸς τὸ γράμμα τῶν προγενεστέρων συμφώνων, τὰ ὁποῖα συνῆψεν ἡ Ἰταλία μὲ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Γαλλίαν ἐπίσης καὶ τὰ ὁποῖα ἀπέβλεπον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας καὶ τῆς εἰρήνης ἐν Μεσογείῳ καὶ τὸν ἀμοιβαῖον σεβασμὸν τῶν κεκτημένων».

Ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας, ἐπιλέγει ἡ ἐφημερίς, οὐδεμία ἀπειλὴ εἰς τὴν Μεσόγειον ὑπάρχει ἐνῷ ἀντιθέτως καθ' ἑκάστην ἀποβαίνει σαφεστέρα ἡ πρόθεσις τῆς Μ. Βρετανίας ὅπως παρατείνῃ τὴν κατὰ τῆς χερσονήσου πίεσίν της καὶ ἀντικαταστήσῃ τὴν «οἰκονομικὴν πολιορκίαν» τῶν κυρώσεων, διὰ μιᾶς «ναυτικῆς πολιορκίας». Εἰς τὴν ἐχθρικὴν αὐτὴν πολιτικὴν ἡ Ἰταλία ἀντιδρᾷ «διὰ τῆς συντόνου στρατιωτικῆς παρασκευῆς της, χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ προκαλέσῃ οἱανδήποτε σύγκρουσιν».

Ἐντυπώσεις

Ἡ λιτανεία

Στὴν παλαιὰ καλὴν ἐποχή, τότε ποὺ οἱ ἄνθρωποι ἦταν θεοφοβούμενοι, ὅταν περνοῦσε πολὺς καιρὸς χωρὶς βροχὴ καὶ τὰ σπαρτὰ ἐκινδύνευαν νὰ μαραθοῦν ἀπὸ τὴν ξηρασία καὶ οἱ ἐσοδεῖες νὰ καταστραφοῦν καὶ τὰ ζῶα νὰ ψοφήσουν, τότε οἱ θεοφοβούμενοι ἄνθρωποι ἔκαναν λιτανείαν. Ἔπαιρναν μίαν ἁγίαν εἰκόνα, κατὰ προτίμησιν τὴν εἰκόνα τοῦ προστάτου Ἁγίου, διότι ἐκεῖνον τὸν καιρὸ ὅλαι αἱ πόλεις εἶχαν καὶ ἀπὸ ἕνα προστάτην ἅγιον, «πολιοῦχον» ὅπως τὸν ἔλεγαν καὶ μὲ αὐτὴν τὴν εἰκόνα ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μὲ ὅλους τοὺς παπάδες καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἐγύριζαν τοὺς δρόμους καὶ τὰ χωράφια καὶ ἐδέοντο εἰς τὸν Ὕψιστον νὰ εὐσπλαγχνισθῇ τοὺς ταλαιπωρουμένους ἀνθρώπους καὶ νὰ εὐδοκήσῃ νὰ στείλῃ ὀλίγην βροχήν. Καί, ὅπως ἀναφέρουν τὰ χρονικά, ἂν οἱ ἄνθρωποι ἦσαν πραγματικὰ θεοφοβούμενοι, ἂν ἐνήστευαν τακτικὰ κάθε Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν, ἂν ἐξομολογοῦντο καὶ ἂν ἐπήγαιναν νὰ ξωμολογοῦντο σὰν καλοὶ Χριστιανοί, τότε ὁ Ὕψιστος εἰσήκουσε τὴν δέησίν των καὶ μόλις ἐτελείωνε ἡ λιτανεία ἤνοιγαν ἀμέσως οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ.

Τώρα λοιπὸν φαίνεται ὅτι ἔχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην λιτανείας. Ὄχι βέβαια διὰ νὰ βρέξῃ, διότι εἶνε καιρὸς τώρα ποὺ δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ βρέχῃ, πρωῒ καὶ βράδυ, μεσημέρι καὶ μεσάνυχτα. Βρέχει ἀπελπιστικά, βρέχει σὰ νὰ μὴν πρόκειται νὰ 'ναι παύση ποτέ, βρέχει σὰ νὰ ἦτο ἡ Ἀθήνα Λονδίνον, βρέχει καὶ ποιεῖ τὰ πάντα μούσκεμα, βρέχει σὰ νὰ ἐκαλεῖτο ὁ μῆνας Νοέμβριος καὶ ὄχι Ἰούλιος. Νὰ κάμωμε λοιπὸν μίαν λιτανείαν σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ πολιούχου ἁγίου ἐπὶ κεφαλῆς, μὲ ὅλους τοὺς παπάδες καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα, νὰ γυρίσωμε τοὺς δρόμους καὶ τὰς ἀγυιὰς καὶ νὰ προσευχηθῶμεν εἰς τὸν Ὕψιστον δεόμενοι καὶ παρακαλοῦντες νὰ παύσῃ τέλος πάντων αὐτὴ ἡ ἀέναη βροχή. Ἀρκετὰ ἐμουσκέψαμε, καιρὸς εἶνε νὰ ξεραθοῦμε καὶ λίγο.

Ἀλλ' ἡ λιτανεία καὶ ἂν γίνῃ δὲν φαίνεται ὅτι θὰ ἔχῃ πολλὲς ἐλπίδες ἐπιτυχίας καὶ δὲν ὑπάρχουν πολλὲς πιθανότητες ὅτι αἱ αἰτήσεις μας θὰ εἰσακουσθοῦν ἀπὸ τὸν Ὕψιστον. Διότι, ἂς τὸ ὁμολογήσωμεν εἰλικρινῶς, δὲν εἴμεθα πλέον θεοφοβούμενοι ἄνθρωποι. Δὲν εἴμεθα ἄξιοι νὰ προσευχηθῶμεν καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἔχωμεν καμμίαν ἀξίωσιν νὰ ἐνδιαφερθῇ ὁ Ὕψιστος διὰ τὰς δεήσεις μας. Ἂν γίνῃ λιτανεία δὲν θὰ πιάσῃ τόπον. Καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ βρέχῃ καὶ ἴσως μάλιστα ἀρχίσῃ νὰ βρέχῃ ἀκόμα περισσότερον, ὅπως συμβαίνει ἀλλώστε εἰς ὅλους τοὺς καταραμένους τόπους. Καὶ φαίνεται ὅτι ὁ τόπος μας θὰ εἶνε πολὺ καταραμένος, οἱ ἁμαρτίες μας θὰ εἶνε πολλὲς, πολλὲς καὶ μεγάλες, διότι ἡ λαϊκὴ παροιμία ἀναφέρει ὅτι εἰς τὸν καταραμένον τόπο βρέχει τὸν μῆνα Μάη ἐνῷ εἰς τὸν ἰδικόν μας τόπον βρέχει καὶ τὸν Ἰούνιον καὶ τὸν Ἰούλιον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι ὁ τόπος μας εἶνε ὑπὲρ τὸ δέον καταραμένος.

Δὲν θὰ γίνῃ λοιπὸν καμμία λιτανεία, θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ βρέχῃ ἀπηνῶς καὶ ἀδιακόπως καὶ φυσικὰ μόνον ὁ Ὕψιστος γνωρίζει πότε θὰ παύσῃ αὐτὴ ἡ θεομηνία τῆς βροχῆς. Καὶ τὸ μόνον ποὺ μᾶς ἀπομένει εἶνε νὰ κάμωμεν ὑπομονήν, ἀφοῦ δὲν ἔχομεν ἄλλωστε νὰ κάμωμεν τίποτε καλύτερον. Τὰ προῴρως ἀγορασθέντα ψαθάκια καὶ οἱ σετσκροῦτες θὰ περιμένουν καλυτέρας ἡμέρας διὰ νὰ ἐμφανισθοῦν καὶ οἱ καλοκαιρινὲς τουαλέττες τῆς κυρίας, ὅλα τὰ ἀραχνοῦφαντα μεταξωτὰ καὶ τὰ διαφανῆ βουάλ, θὰ μείνουν κλεισμένα εἰς τὸ ντουλάπι. Καὶ ἔχει ὁ Θεός. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι ἡ ζωὴ τῆς πόλεως ἔχει σταματήσει, οἱ ἔμποροι σταυρώνουν τὰ χέρια, οἱ θεατρῶνοι καὶ οἱ ἐπιχειρηματίαι τῶν κινηματογράφων ἔχουν μεταβληθῆ εἰς ἀστρονόμους καὶ κυττάζουν κάθε βράδυ μὲ ἀπελπισίαν τὸν οὐρανόν, διότι αὐτοὶ δυστυχῶς εἶνε ποὺ πληρώνουν τὰ ἔξοδα τῆς θεομηνίας. Κυττάζουν μὲ προσοχὴν μόλις βραδυάσῃ τὸν οὐρανὸ καὶ προσπαθοῦν νὰ ἀνακαλύψουν κανένα ἄστρον. Ἀλλὰ ποῦ ἄστρον! Οἱ ἔμποροι καὶ οἱ ἐπιχειρηματίαι, πρακτικοὶ ἄνθρωποι ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, κατήντησαν τώρα νὰ μὴ κάνουν ἄλλη δουλειὰ παρὰ νὰ κυνηγοῦν τὰ ἄστρα, ὅπως οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ ἐρωτευμένοι. Πρὸς Θεοῦ, λίγη ξαστεριὰ, ἀναστενάζει ὁ ἐπιχειρηματίας τοῦ ἐξοχικοῦ κέντρου ποὺ βλέπει τὶς ἤρημες καρέκλες του νὰ ἀπλώνωται μουσκεμένες κάτω ἀπὸ τὸν συννεφιασμένον οὐρανόν, πρὸς Θεοῦ λίγη ξαστεριά. Ἀλλ' ὁ οὐρανὸς εἶνε ἀπελπιστικὰ σκοτεινός, δὲν φωτίζεται παρὰ μόνον ἀπὸ κάποιαν ἐξαφνικὴν λάμψιν ἀστραπῆς καὶ εἰς τοὺς ἀτυχεῖς Ἀθηναίους ἀπομένει τώρα μόνον μιὰ παρηγορία, ἡ σκέψις ὅτι ἡ πόλις των ἔγινε Λονδῖνον.

Γ. ΣΡΣ

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΑΒΩΝ

ΤΕΛΕΙΑ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ

ΚΑΤΑΠΛΕΕΙ Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

ΚΑΙ Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ, 28. ('Εκτάκτου ἀνταποκριτοῦ). — Ἡ κατάστασις εἰς τὴν Παλαιστίνην προσέλαβε καθαρῶς ἐπαναστατικὸν χαρακτῆρα. Οἱ Ἄραβες εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ἐξακολουθήσουν μὲ ἀμειωτον τὸ ἠθικὸν τὸν ἀγῶνα των καὶ δὲν φαίνονται διατεθειμένοι, παρ' ὅλα τὰ ἐφαρμοζόμενα μέτρα, ν' ἀνακόψουν αὐτόν, ἂν δὲν ὑποχωρήσῃ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἰς τὰς ἀξιώσεις των ὅπως ἀπαγορευθῇ ὁ περαιτέρω ἐποικισμὸς Ἑβραίων εἰς Παλαιστίνην καὶ ἡ πώλησις γαιῶν εἰς Ἑβραίους.

Παρὰ τὰς αὐστηρὰς συστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ ὕπατος ἁρμοστὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ ὁ Ἐμίρης τῆς Ὑπεριορδανίας Ἀπτάλλα πρὸς τὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιμουφτῆ Ἀνωτέραν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, αὕτη παρέμεινεν ἀνένδοτος εἰς τὰς ἀξιώσεις της, ἀποδίδουσα τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν εἰς τὴν «δικαιολογημένην» δυσφορίαν τοῦ ἀραβικοῦ πληθυσμοῦ διὰ τὴν μὴ ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων του.

Οὕτω ἡ κατάστασις ἀποβαίνει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν περισσότερον ἔκρυθμος ἰδίως εἰς τὴν ὕπαιθρον, ὅπου ἔνοπλοι συμμορίαι προβαίνουν εἰς τὴν διακοπὴν τῶν συγκοινωνιῶν, προσβάλλουν διὰ βομβῶν καὶ πυροβολισμῶν τὰ ὑπὸ ἀστυνομικὼν ὀργάνων συνοδευόμενα φορτηγὰ αὐτοκίνητα καὶ λεωφορεῖα μὲ πολλὰ θύματα μεταξὺ τῶν ὁδηγῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν, ἀνατινάσσουν σιδηροδρομικὰς γεφύρας καὶ σιδηροδρομικὰς γραμμάς, ἀποκόπτουν τὰ τηλεγραφικὰ καὶ τηλεφωνικὰ σύρματα καὶ ἐπιδίδονται εἰς συστηματικὴν δι' ἐμπρησμῶν καταστροφὴν ὀπωροφόρων δένδρων. Γενικῶς ἡ ἀσφάλεια ζωῆς καὶ περιουσίας εἰς τὴν ὕπαιθρον ἔχει διασαλευθῆ πλήρως.

Πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη ὑποχρεωμένη νὰ λάβῃ αὐστηρότατα μέτρα. Οὕτω ἐνίσχυσε τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς χώρας διὰ νέου ἐξ Αἰγύπτου στρατοῦ, ἀναβιβάσασα ταυτας εἰς 8.000 ἄνδρας μετὰ τάνκς, ἐξωπλισμένων αὐτοκινήτων καὶ ἀεροπλάνων, ἀνέλαβε τὴν στρατιωτικὴν φρούρησιν τῶν σιδηροδρόμων, προέβη εἰς τὴν σύλληψιν καὶ τὸν ἐκτοπισμὸν εἰς Ἄουζα ἐλ Χαφὶρ παρὰ τὰ αἰγυπτιακὰ σύνορα διαφόρων ἐπιφανῶν Ἀράβων ἐκ τῶν πρωτοστατησάντων εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν δρᾶσιν. Μεταξὺ τῶν οὕτω ἐκτοπισθέντων περιλαμβάνεται ὁ πρόεδρος τῆς ἀπεργιακῆς ὀργανώσεως Ἐλ Λαζάνι μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, μέλους τῆς Ἀνωτάτης Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης Ἀθνὴ βέη Ἀβδοὺλ-Χάδη, ὁ Φάχρι βέη Νασασσείμπι, δήμαρχοί τινες, δηλώσαντες προσχώρησιν εἰς τὴν ἀπεργίαν καὶ ἄλλοι γνωστοὶ διὰ τὴν δρᾶσίν των. Διὰ νὰ συντελέσῃ δὲ εἰς τὴν περιστολὴν τῶν ἀναρχικῶν ἀποπειρῶν εἰς τὴν ὕπαιθρον ἡ Κυβέρνησις ἤρχισεν ἐπιβάλλουσα αὐστηρὰς ὁμαδικὰς ποινὰς εἰς τὰ χωρία, πλησίον τῶν ὁποίων σημειοῦνται ἐμπρησμοὶ ἢ καταστροφαὶ ξένης περιουσίας ἢ ἐπιθέσεις κατὰ ὀργάνων τῆς ἐξουσίας καὶ κατ' οἶκον ἐρεύνας πρὸς ἀνεύρεσιν ὅπλων, πολεμεφοδίων καὶ βομβῶν καὶ ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων.

Παρ' ὅλα τὰ ὡς ἄνω μέτρα ἡ κατάστασις ἐξακολουθεῖ ἐπιδεινουμένη. Βόμβαι καθημερινῶς ρίπτονται εἰς διάφορα σημεῖα τῆς χώρας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄνευ μεγάλων καταστροφῶν λόγῳ τῆς ἐλαττωματικῆς ἐπὶ τόπου κατασκευῆς των, πυροβολισμοὶ ἐξακολουθοῦν ριπτόμενοι ἰδίως τὴν νύκτα πανταχοῦ μηδὲ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐξαιρουμένης. Εἰς τὸ χωρίον Λέφτα. ἀπέχον τρία χιλιόμετρα τῆς Ἱερουσαλήμ, συμμορίαι ἑνόπλων Ἀράβων χωρικῶν ἐπετέθησαν κατὰ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος. Βόμβα, ριφθεῖσα παρὰ τὴν πύλην τοῦ Δαυῖδ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐτραυμάτισεν 26 ἄτομα. Ἀραβας καὶ Ἀρμενίους, πωλητὰς ἰδίως λαχανικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων δύο ὑπέκυψαν εἰς τὰ τραύματά των. Χθὲς ἄλλη βόμβα, τοποθετηθεῖσα εἰς ὄχημα τρίτης θέσεως τῆς αμαξοστοιχίας Λύδης — Λαιφας προεκάλεσε τὸν τραυματισμὸν 16 προσώπων, ἀπάντων Ἑβραίων, ἐξ ὧν δύο ἀρκετὰ σοβαρῶς. Ἐπίσης χθὲς παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως ἐγένετο ἀπόπειρα δολοφονίας κατὰ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας Ἄλαν Σίγριστ, ἐπιστρέφοντος ἐπ' αὐτοκινήτου ἐκ περιοδείας. Ὁ Ἄγγλος ἀστυνομικὸς ἐτραυματίσθη ἀκινδύνως. Ὑπὸ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὸν ἀστυνομικοῦ ἐφονεύθη ἐπὶ τόπου ὁ δράστης τ

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ο Ρωμαῖος, ΑΚΡΟΠΟΛ. «Ρόκο» μετ' Ζουζούνη, ΑΛΚΗΣ Σ. («Ἐπαλξεις»). «Ἀνωνυμος», ΕΤΟΥΑΛ (Κολωνάκι). Φίλιος Κοτσωνᾶς, ΚΑΙ ΑΠΑΡΕΛΗΣ. «Οἱ κυρίες μέ τά κομπολόγια».
ΚΛΕΙΟΠΑΤΡΑ (Δεκεμβρίου). «Ο μπαγιάς» (κωμωδία), Φίλιος Κοτσωνᾶς, ΛΑΟΥ. Ἀπόλλων (Λαυκάνης - Ἀστερίου), «Ἡ Μοῦρα».
ΛΥΡΑ (Πάγκρατι). Ἀγγελος Φίλιος.
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. Ἀλέξανδρος Ἀρβανιτάκης.
ΠΩΡΟΚΕΣ. Ἀθηνᾶς.
ΣΑΒΟΥΑΡ. Ἀ. Ἀγγελόπουλος.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ ναῦλοσβόλος».
ΒΥΖΑΝΤΙΟ. «Ἀστερ ἐρωτος».
ΑΘΗΝΑΙΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀμαζόνας».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀμαζόνας».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἐρωτας ἐνός ἀγγέλου».
ΓΑΛΑΞΙΑ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀπόστολου».
ΔΑΚΡΥΑ. «Ἡ λαχτάρα τῆς ἀστοκατοφύλας».
ΔΙΑΝΑ (Ο. Φολέγανδρος). «Ἡ ἀγάπη».
ΕΛΠΙΣ Σ. «Ἐρωτας ἀνθρώπου».
ΕΝΤΕΡ. «Βασιλικός Βάλς».
ΕΠΙΤΑΣΙΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀμαζόνας».
ΖΗΡΟΣΤΟΝ. «Ἀποκαλύψεις».
ΗΡΕΔΙΟΝ. «Ο ἀγαπητός τῆς Βοσκοπούλας».
ΚΥΒΕΛΗ. «Ἐρωτας ἐνός ἀγγέλου».
ΚΥΕΛΗΝ. «Ἐρωτας ἐνός ἀγγέλου».
ΛΥΡΑ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀμαζόνας».
ΜΑΙΖΟΝ ΔΕ ΦΡΑΝΣ. «Μία ἀγάπη ἐνός γυναικός».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Μία ἀγάπη ἐνός γυναικός».
ΝΙΡΒΑΝΑ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀμαζόνας».
ΟΑΣΙΣ (Ζωοπόλεως). Θαρρεῖ, ἀλέξαγε.
ΠΕΛΛΑ (Ζωοπόλεως). Ἀγάπη τῆς ἀμαζόνας.
ΑΟΗΣΙΟΝ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀμαζόνας».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀμαζόνας».
ΠΕΥΚΑ. «Ἀς ἀγαπᾶς ἀγάπη».
ΡΑΛΤΟ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀμαζόνας, ἄν φιλᾶ μιά γυναίκα».
ΡΟΥΜΕΛΗ. «Ἀγάπη».
ΡΟΥΜΛΗΑ. «Ἀγάπη».
ΣΤΑΛΙΝ. «Γυναίκες».
ΣΤΑΛΙΝ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀμαζόνας».
ΤΑΟΥΡΗΣ. «Ἐπαλξεις ἐρωτος».

Διευθυντής τοῦ Τυπογραφείου Ἐμμανουήλ Γ. Κασιμάτης
(Ὁδός Ἀγ. Παρασκευῆς 12 (Λουλούδη)

Ραδιόφωνον

ΤΕΤΑΡΤΗ, 17/7/36

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (κχ. 1334, μ. 225). 6 μ.μ. Ἑλληνικοί χορευτικοί πρόγραμμα (ἀπόψε ἀπό 10 μ.μ.). Κυριακές καί δευτέρες κατά τίς ἴδιες ὥρες). Ἀκολουθεῖ ἐλαφρά μουσική.
ΛΙΒΟΥΡΝΟ (κχ. 904, μ. 332). 5 μ.μ. Ἑλληνικοί χορευτικοί πρόγραμμα. 8.15 μ.μ. Φύλλο. Συμφωνική μουσική. 9.15 μ.μ. Μουσική μουσική καί χορός.
ΒΕΡΛΙΝΟ (κχ. 1571, μ. 191). 5 μ.μ. Μουσική μουσική. 8.30 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9.45 μ.μ. Μουσική καί χορός.
ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 517, μ. 577). 5 μ.μ. Μουσική μουσική. 8.30 μ.μ. Λυτερ ὀρχήστρα. 9.45 μ.μ. Μουσική καί χορός.
ΒΡΟΥΞΕΛΛΕΣ (κχ. 508, μ. 591). 5 μ.μ. Μουσική μουσική. 8.30 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9.45 μ.μ. Μουσική καί χορός.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 550, μ. 546). 5 μ.μ. Μουσική μουσική. 8.30 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9.45 μ.μ. Μουσική καί χορός.
ΒΡΕΜΗ (κχ. 1571, μ. 191). 5 μ.μ. Μουσική μουσική. 8.30 μ.μ. Ὀρχήστρα. 9.45 μ.μ. Μουσική καί χορός.
ΒΡ

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡ ΤΖΩΝ ΣΑΪΜΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ χθεσινὴ συζήτησις ἐν τῇ ἀγγλικῇ Βουλῇ, ἡ ὁποία κατέληξεν εἰς ψηφοφορίαν δι' ἧς ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 284 κατὰ 136 ἡ πρότασις ἡ ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἡγέτου τῶν Ἐργατικῶν κ. Ἄτλυ, καὶ ἀναφερομένη εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Ντάφ Κοῦπερ ἐξεφώνησε τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐν Παρισίοις καὶ εἰς τὸ ἐτήσιον γεῦμα τοῦ γαλλοαγγλικοῦ συνδέσμου, ὑπῆρξε ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα.

Τὰ κύρια σημεῖα τοῦ λόγου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἀγγλογαλλικὴ φιλία ἀποτελεῖ ζωτικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰς δύο χώρας μας. Τὰ σύνορά σας εἶνε καὶ ἰδικά μας. Καὶ ὄχι μόνον τὰ σύνορά μας ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδεώδη μας εὑρίσκονται ἐν κινδύνῳ. Τρομερὰ εὐθύνη πρὸς περίσσιον ὄχι μόνον τῆς ζωῆς ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ βαρύνει τὰς δύο μεγάλας Δημοκρατίας τῆς Δύσεως. Εἰς ἐποχὴν τόσον ἐπικίνδυνον ὅσον ἡ σημερινή, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξυπηρετήσωμεν καλύτερον τὴν εἰρήνην παρὰ παρέχοντες εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ἀποδείξεις περὶ τῆς ἑνότητος τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας».

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Ἄτλυ, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὰς περιόδους τοῦ λόγου τὰς ἀφορώσας τὴν συσφιγξίν τῆς γαλλοαγγλικῆς φιλίας, χρονολογουμένης ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ μεγάλου, παρετήρησεν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ δεχθῇ ὑπὸ οἱανδήποτε συγκάλυψιν ἀπόλυτον στρατιωτικὴν συμμαχίαν μετὰ τῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία θὰ εὑρίσκετο εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Κ. Τ. Ε., πρὸς τὴν Συνθήκην τοῦ Λοκάρνο καὶ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἔχει ἀναλάβει ἡ Ἀγγλία.

Ὁ σὲρ Τζὼν Σάϊμον, ἀπαντῶν ἐξ ὀνόματος τῆς κυβερνήσεως, ἐτόνισεν ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ λόγου τοῦ κ. Κοῦπερ εἶχεν ἀναγνωσθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ μεταβολαὶ ἐγένοντο ἐν αὐτῷ ἐν γνώσει του.

«Τὸ νὰ εἴπῃ τις, εἶπεν ὁ κ. Σάϊμον, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν συνέστησε στρατιωτικὴν συμμαχίαν μετὰ τῆς Γαλλίας εἶνε ἐντελῶς ἀδικαιολόγητον. Ὁ κ. ὑπουργὸς συνέστησεν ἀγγλογαλλικὴν συνεννόησιν, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς βάρος τῆς Γερμανίας. Καὶ ἦτο ἀπολύτως δικαιολογημένος ὅταν ἔλεγεν, ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ συνεχισθοῦν αἱ καλαὶ σχέσεις μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ νὰ ἐπιδιωχθῇ τοῦτο ὑφ' ὅλας τὰς περιστάσεις. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἰσχυρισθῇ τις, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀπέστη τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται ἡ ἐξωτερική της πολιτική.»

Η ΡΗΞΙΣ ΑΡΑΒΩΝ ΚΑΙ ΕΒΡΑΙΩΝ ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΑΛΓΕΡΙΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀλγερίου, ὅτι ἐνῷ ἡ ἀστυνομία προέβαινεν εἰς ἀναπαράστασιν τοῦ φόνου ἑνὸς Ἄραβος ὑπὸ Ἑβραίου πλησίον τῆς ὁδὸσεως Μπονσάτζα, τριακόσιοι Ἄραβες ἐπέδραμον καὶ συνέλαβον τὸν Ἑβραῖον, ἀποκόψαντες τὸν λαιμόν του. Ἀκολούθως ἔστησαν ὁδοφράγματα εἰς τὸ χωρίον των καὶ φαίνονται ἀποφασισμένοι νὰ προβάλουν ἀντίστασιν κατὰ τῶν ἀρχῶν. Ἰθαγενῆ στρατεύματα ἀπεστάλησαν ἐπὶ τόπου πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως. Ὁ φονευθεὶς Ἑβραῖος λέγεται ὅτι εἶχε φονεύσει ἕνα Ἄραβα ἐν διενέξει διὰ κτηματικὴν διαφοράν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 30. (Τρανζόσεαν).— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἱεροσαλὴμ ὅτι κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις αἵτινες ἐγένοντο εἰς τὰ πέριξ ὄρη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐφονεύθησαν 62 Ἄραβες. Ὁ Ἄγγλος ὑπατος ἀρμοστὴς ἐπεσκέφθη τὸ ἐν Σάφαραν στρατόπεδον ὅπου κραποῦνται οἱ συλλαμβανόμενοι ταραξίαι καὶ διέταξεν ὅπως ληφθοῦν μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν ἐκεῖ κρατουμένων.

ΠΩΣ ΔΙΕΤΥΠΩΘΗ ΤΕΛΙΚΩΣ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

Ἡ Συνταγματικὴ Ὑποεπιτροπὴ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασίν της διετύπωσεν ὡς ἑξῆς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος περὶ ἰδιοκτησίας:

«Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει πάντοτε δὲ προηγουμένης καταβολῆς ἢ παρακαταθέσεως πλήρους ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται πάντοτε ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἐν περιπτώσει δὲ ἐπειγούσης, δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὁρισθῇ δικαστικῶς μετ' ἀκρόασιν ἢ πρόσκλησιν τοῦ δικαιούχου, ἐφ' ὅσον εἶνε γνωστός, δυναμένου νὰ ὑποχρεωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν ὁρίζει τρόπον ὁ νόμος.

Πρὸ τῆς καταβολῆς ἢ τῆς παρακαταθέσεως τῆς ὁριστικῶς ἢ προσωρινῶς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτήτου μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήψεως. Οἱ περιορισμοὶ τῆς χρήσεως καὶ ἐκποιήσεως τῶν ὡς ἀπαλλοτριωτέων κηρυσσομένων κτημάτων αἴρονται αὐτοδικαίως μετὰ πάροδον διετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ σχετικοῦ διατάγματος εἰς περίπτωσιν μὴ πραγματοποιήσεως τοῦ σκοποῦ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Εἰδικοὶ νόμοι κανονίζουν τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαθέσεως μεταλλείων, ὀρυχείων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν, ἰαματικῶν ρεόντων καὶ ὑπογείων ὑδάτων. Εἰδικοὶ νόμοι θέλουσι κανονίσει ὁμοίως τὰ τῶν ἐπιτάξεων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος εἰς περίπτωσιν πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως. Ἐπιτρέπεται διὰ διατάγματος ἐπίταξις τῶν χρησίμων πρὸς θεραπείαν ἀμέσου κοινωνικῆς ἀνάγκης δυναμένης νὰ θέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν δημοσίαν τάξιν, συγκοινωνίαν ἢ ὑγείαν.»

Ἡ Ὑποεπιτροπὴ ἐπελήφθη ἐπίσης καὶ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἄρθρου περὶ Τύπου, τοῦ κ. Τσάτσου εἰσηγηθέντος τὴν κατάργησιν τῆς διατάξεως περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἀδικημάτων τοῦ Τύπου ὑπὸ τῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων.

ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΙΑΙΩΝ ΒΡΟΧΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐλήφθησαν χθὲς τηλεγραφήματα, ἀναφέροντα τὰς ζημίας ἐκ των τελευταίων ὀρόχων εἰς τὰς διαφόρους περιφερείας. Τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα, σημειωτέον, δὲν προέρχονται ἐκ τῶν περιφερειακῶν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ ἀπὸ νομάρχας ἢ προέδρους κοινοτήτων, ὡς ἐκ τούτου εἶνε φυσικὸν νὰ μὴ ἀποδίδουν ἀκριβῶς τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐκ τῶν βροχῶν κατάστασιν.

Ὁ νομάρχης Αἰτωλοακαρνανίας ἀνέφερεν ὅτι, ἐνεργήσας ἐπιτόπιον ἔρευναν, διεπίστωσε μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κοινοτήτων Ματαράγκας, Γαβαλοῦς, Τριχωνίου, Μπουραλίσιας. Δαφνιὰ καὶ εἰς τινας περιοχὰς τοῦ Ἀγρινίου, Σημαντικὰς ζημίας ὑπέστησαν τὰ καπνά, τὰ ἐλαιόδενδρα, αἱ ἄμπελοι καὶ ὁ ἀραβόσιτος. Οἱ παραγωγοὶ —κατὰ τὸ τηλεγράφημα— εὑρίσκονται ἐν ἀπογνώσει καὶ ζητοῦν κρατικὴν βοήθειαν.

Κατ' ἄλλα τηλεγραφήματα, ἀποσταλέντα ἀπὸ προέδρους Κοινοτήτων καὶ Γεωργικοὺς συνεταιρισμούς, σημαντικὰς ζημίας ἐκ νεροποντῆς καὶ χαλάζης ὑπέστησαν οἱ σιτοπαραγωγοί, ἀμπελοκτήμονες καὶ ἐλαιοπαραγωγοὶ τῆς Κορώνης.

Εἰς τὴν περιφέρειαν Τρικκάλων κατεστράφησαν καπνοφυτεῖαι καὶ βαμβακοφυτεῖαι ἐκτάσεως ἑνὸς ἑκατοντάδος στρεμμάτων.

Εἰς τὴν Φλώριναν κατεστράφη ὁλοκληρωτικῶς ἡ παραγωγὴ τῶν χωρίων Βέβης, Ξυνοῦ Νεροῦ, Ἀμυντείου, Σωτῆρος, Φιλώτα, Πελαργοῦ, Ἀντιγόνης καὶ Λακκιά.

Ἐπίσης κατεστράφη ἡ παραγωγὴ τῆς περιφερείας Δομοκοῦ, τοῦ χωρίου Σιμισκλὶ Φαρσάλων καὶ τοῦ Καστορίου τῆς Λασκωνίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε.

ΕΝ ΜΕΣΩ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΩΣ Ο ΝΕΓΚΟΥΣ ΕΖΗΤΗΣΕ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΠΡΟΕΒΗΣΑΝ ΕΙΣ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ

Η ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ ΕΖΗΤΗΣΕ ΝΑ ΜΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΘΗ Η ΠΡΟΣΑΡΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 30. (Ἀθ. Πρακτ.). — Ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν εἶχεν ὑπερπληρωθῇ κόσμου μίαν ὁλόκληρον ὥραν πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνελεύσεως. Πλῆθος κόσμου εἶχε συρρεύσει ὅπως ἴδῃ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ἀβησσυνίας, ὅστις ἀνεμένετο νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει τῆς Κ.Τ.Ε. πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων τῆς χώρας του. Ἀπογοήτευσις κατέλαβεν ἐν ἀρχῇ τὸ κοινὸν ὅταν ἡ ἀβησσυνιακὴ ἀντιπροσωπεία ἐνεφανίσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ρᾶς Νασιμποῦ. Τοῦτο ἐξελήφθη ὡς σημαῖνον, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἔμελλε νὰ παραστῇ. Ἡ ὑπομονὴ ἐπ' τούτοις τῶν ἀκροατῶν ἀντημείφθη ὀλίγα μόλις λεπτὰ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως, ὁπότε ἀγοραῖον αὐτοκίνητον ἐστάθμευσεν ἔξω τοῦ μεγάρου τῆς Κοινωνίας καὶ ὁ Χαϊλὲ Σελασιέ, φέρων μέλαιναν ἐνδυμασίαν καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ἀξιωματικῶν, κατῆλθεν αὐτοῦ. Τὸ ἐξωθεν τοῦ μεγάρου πλῆθος ἐξέσπασεν εἰς ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ εἰς ἐπευφημίας. Δύο ἀνώτατοι ὑπάλληλοι τῆς Κ.Τ.Ε. ὑπεδέχθησαν τὸν Νεγκοὺς καὶ τὸν ὡδήγησαν ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐλέγχου ἀπέσχε παντὸς σχολιοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὸ παραδεκτὸν τοῦ Νεγκοὺς ὡς ἀντιπροσώπου.

Ἐπηκολούθησε μυστικὴ ψηφοφορία διὰ τὴν ἀνάδειξιν Προέδρου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐξελέγη δὲ τοιοῦτος ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ Βελγίου κ. Βὰν Ζέελανδ ἐψηφίσθη 47 κατὰ 4. Ὁ κ. Βὰν Ζέελανδ ἀνέγνωσε δὲ πρὸς τὴν Γραμματείαν τῆς Κ.Τ.Ε. ἀποσταλὲν νέον ὑπόμνημα τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως.

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τὸ ὑπόμνημα τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἀρχίζει μὲ ἀνασκόπησιν τοῦ ἱστορικοῦ μέρους τῶν περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεων, αἵτινες ὁριστικῶς ἐναυάγησαν τὴν 18ην Ἀπριλίου. Προβαίνει ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς βαρβάρου καταστάσεως, εἰς ἣν εὑρίσκετο ἡ Ἀβησσυνία, ἀναφέρει τὴν ἐκουσίαν ὑποταγὴν τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων φυλῶν καὶ τέλος ὑπογραμμίζει τὰ κυριώτερα γνωρίσματα τῆς Ἰταλικῆς πολιτικῆς ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀποικισμὸν τῆς Ἀβησσυνίας. Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἰταλίας ἐν τούτῳ περιγράφεται ἐν τῷ ὑπομνήματι ὡς «ἱερὰ ἐκπολιτιστικὴ ἀποστολή, τὴν ὁποίαν ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τὰς ἀρχὰς αἵτινες διέπουσι καὶ τὰς λοιπὰς διεθνεῖς συνθήκας». Ἐν συμπεράσματι, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις τονίζει ὅτι εἶνε ἑτοίμη νὰ συνεργασθῇ διὰ τὴν καταλληλοτέραν μεταρρύθμισιν τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ ζητεῖ τὴν ἄμεσον ἄρσιν τῶν κωλυμάτων, ἅτινα παρεμβάλλονται εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης συνεργασίαν της».

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ἰταλικοῦ ὑπομνήματος, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας κ. Ρούίζ Γουϊνάτσου ἀνέπτυξε τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησίς του ἐζήτησε τὴν ἐκ νέου σύγκλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας, λόγους, οἵτινες ὑπηγορεύθησαν ὑπὸ τῆς ἰδέας τῆς ἰσότητος, τὴν ὁποίαν συνεμερίσθησαν ἅπασαι αἱ δημοκρατίαι τῆς Ἀμερικῆς. Ἐὰν ἡ Κ.Τ.Ε.—ἐδήλωσεν ὁ Ἀργεντινὸς ἀντιπρόσωπος—ἐπιθυμῇ νὰ διατηρήσῃ τὸν παγκόσμιον αὐτῆς χαρακτῆρα, δέον ν' ἀναγνωρίσῃ τὰς ἀρχὰς ταύτας, ἀσχέτως πρὸς τὰς οἱασδήποτε εἰδικὰς περιστάσεις. Ἐὰν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Συμφώνου δὲν δύναται νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας, ἡ Ἀργεντινὴ θὰ σκεφθῇ ἐὰν θὰ δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν μετὰ τῆς Κοινωνίας συνεργασίαν της.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΖΟΥΝ

Μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ Ἀργεντινοῦ ἀντιπροσώπου, ἤτις ἀνηγγέλθη ὡς πρότασις περὶ μὴ ἀναγνωρίσεως τῆς προσαρτήσεως τῆς Ἀβησσυνίας, ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἧμα ὁ Νεγκοὺς, ἀρχίσας νὰ ὁμιλῇ ἀμχαριστί.

Μόλις ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπρόφερε τὰς πρώτας λέξεις θόρυβος ἀποδοκιμασίας καὶ συριγμοὶ ἠκούσθησαν ἐκ τῆς αἰθούσης. Σύγχυσις ἐπεκράτησε πρὸς στιγμήν, ἐξηκριβώθη δὲ ὅτι αἱ ἀποδοκιμασίαι προήρχοντο ἀπὸ μέρους Ἰταλῶν δημοσιογράφων. Πάραυτα ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συνέλαβε τοὺς ταραξίας καὶ τοὺς ὠδήγησεν ἔξω τοῦ μεγάρου ὑπὸ τὰ παταγώδη χειροκροτήματα πολλῶν ἐκ τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Ἀποκατασταθείσης τῆς τάξεως ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ὁ Νεγκοὺς ἀτάραχος ἐσυνέχισε τὸν λόγον του.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΝΕΓΚΟΥΣ

«Δὲν ὑπάρχει — εἶπε — παράδειγμα ἐμφανίσεως Ἀρχηγοῦ ἔθνους ἐνώπιον Συνελεύσεως ἀλλὰ καὶ δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν παράδειγμα ἔθνους ἀπειλουμένου νὰ ἀπαλειφθῇ τοῦ χάρτου διὰ μεθόδων πολεμικῆς τέχνης ἐκ τῶν βαρβαροτέρων ἐξ ὅσων ποτὲ ἐγνώρισεν ὁ κόσμος. Πρόκειται περὶ πολέμου καθαρῶς καὶ ἀπολύτως κατακτητικοῦ ἀπηγορευμένου καὶ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ ὑπὸ τοῦ πολιτισμοῦ. Διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς Γενεύην ἵνα ὑπερασπίσω τὴν ἀνεξαρτησίαν του λαοῦ μου καὶ καθῆκον μου ἦτο ὡς Αὐτοκράτορας νὰ ἐκπληρώσω τὴν ὑπερτάτην αὐτὴν ἀποστολὴν ἀφοῦ ἐπολέμησα ὁ ἴδιος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ μου».

Ἐν μέσῳ βαθυτάτης σιγῆς, ἤτις ἐτηρήθη μέχρι πέρατος τοῦ λόγου του, ὁ Νεγκοὺς ἐξηκολούθησε τὴν συγκινητικὴν του ἔκκλησιν, ἤτις κατὰ περιόδους μετεβάλλετο ὑπὸ τοῦ οἰκείου διερμηνέως καὶ ἀπηγγέλλετο διὰ τοῦ εἰδικοῦ μεγαφώνου.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπέμεινεν ἰδιαιτέρως ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ προσπάθειαί του πρὸς ἕνωσιν ὅλων τῶν φυλῶν τῆς Αἰθιοπίας ἐματαιοῦντο ἐκ τῶν Ἰταλικῶν μηχανορραφιῶν.

«Ἡ Ἰταλία — εἶπε — παρεσκεύαζε τὸν πόλεμον ἀπὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν, ἀλλ' ἡ κατάστασις δὲν θὰ ἐλάμβανε τὴν ἐξέλιξιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἐὰν ἔνιαι τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν δὲν ἔκρινον ὅτι ἦτο ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτύχουν τὴν φιλίαν τῆς Ἰταλίας. Μυστικὴ συνθήκη τῷ ὄντι ἠετέβαλε καθ' ὁλόκληρίαν τὸν ροῦν τῶν γεγονότων. Ὅταν πεντήκοντα δύο Κράτη, συμπεριλαμβανομένων καὶ τινων ἐκ τῶν κρατιοτέρων τοῦ κόσμου, μὲ διεβεβαίουν ἐνταῦθα τὸν Ὀκτώβριον ὅτι ὁ ἐπιτιθέμενος δὲν θὰ ἐπετύχανε τοῦ σκοποῦ του, ἐγὼ ἐπίστευσα εἰς τὸν θρίαμβον τῆς Κοινωνίας».

Ἀντιπαραβάλλων τὴν ἀπαγόρευσιν, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Αἰθιοπία παρεκωλύετο ἀπὸ τοῦ νὰ προμηθευθῇ πολεμικὸν ὑλικὸν ἀπὸ τὴν ἀφθονίαν τῶν Ἰταλικῶν πολεμεφοδίων, ὁ Νεγκοὺς ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Κ. Τ. Ε. τὸ ἐρώτημα:

—Ποία ἦτο ἡ πραγματικὴ βοήθεια, τὴν ὁποίαν τὰ πεντήκοντα δύο κράτη παρέσχον εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν κατὰ τὸ καταστατικὸν τῆς Κ.Τ.Ε.;

Ἀπέκρουσα — ἐσυνέχισεν — ὅλας τὰς Ἰταλικὰς προτάσεις τὰς εὐνοϊκὰς δι' ἐμὲ χάριν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ μου.

Προασπίζω τὴν ὑπόθεσιν ὅλων τῶν μικρῶν ἐθνῶν.

Τρεῖς ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν δὲν ἐφήρμοσαν τὰς κυρώσεις, ἄλλαι δὲ κυβερνήσεις, καίτοι προσχωρήσασαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Κοινωνίας, ἔπραξαν τὸ πᾶν, ὅπως ματαιώσουν τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐκκλήσεών μας ὑπὲρ οἰκονομικῆς ἀρωγῆς, αἴτινες καὶ παντάπασιν ἠγνοήθησαν.

Ποῦ εἶνε τὸ ἄρθρον 16;

Οἱ σιδηρόδρομοι τοῦ Τζιμπουτὶ ἠρνήθησαν νὰ μᾶς ἐξυπηρετήσουν ἐνῷ σήμερον χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς.

Εἶνε τοῦτο οὐδετερότης;

Τὸ πρόβλημα δὲν δύναται νὰ διευθετηθῇ τοιουτοτρόπως, καὶ ὁλόκληρον τὸ σύστημα τῆς διεθνοῦς ἠθικῆς διακυβεύεται. Ἔρχομαι ἰδίως νὰ κάμω ἔκκλησιν ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας, ὅπως παρέμβῃ καὶ σώσῃ τὸν ἐν συντριβῇ λαόν μου. Ποίαν ἀπάντησιν θὰ δώσω εἰς τὸν λαόν μου ἐπιστρέφων; Ὁ Θεὸς καὶ ἡ Ἱστορία θὰ ἐνθυμηθοῦν τὴν κρίσιν σας».

Ραγδαῖα χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὰς τελευταίας λέξεις τοῦ αὐτοκράτορος, ὅστις γαλήνιος κατῆλθε τοῦ ἥματος καὶ ἐβάδισε πρὸς τὴν ἔξοδον.

Κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τοῦ μεγάρου ὁ Νεγκοὺς ἐγένετο ἀντικείμενον ζωηρῶν ἐπευφημιῶν ἐκ μέρους τοῦ συγκεντρωμένου πλήθους.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Νεγκοὺς ἡ συνεδρίασις διεκόπη διὰ τὴν 10.30 τῆς αὔριον.

Η ΣΟΒΑΡΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.)— Οἱ αὐτόπται μάρτυρες τῶν κατὰ τοῦ Χαϊλὲ Σελασιὲ ἀποδοκιμαστικῶν ἐκδηλώσεων βεβαιοῦν ὅτι αἱ ἀποδοκιμασίαι δὲν ἦσαν αὐθόρμητοι, ἀλλ' ὅτι ἐγένοντο ὑπὸ Ἰταλῶν ἐγκαθέτων οἵτινες εἶχον παραταχθῆ εἰς δύο σειρὰς καὶ ἐκράτουν συρίκτρας. Μεταξὺ τῶν ταραξιῶν ἦσαν καὶ δύο δημοσιογράφοι.

Ἡ Ἐλβετικὴ Κυβέρνησις ἡ ὁ Νεγκοὺς θὰ καταθέσουν μήνυσιν διὰ τὰς σκηνὰς τῆς ἀποδοκιμασίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως καθ' ἣν ὀβριστικαὶ φράσεις κατὰ τῶν ξένων ἡγεμόνων ἢ κατὰ ξένων διπλωματῶν τιμωροῦνται αὐστηρῶς.

Ὑπάρχουν φόβοι ὅτι τὸ ἐπεισόδιον θὰ προκαλέσῃ περιπλοκὰς εἰς τὰς σχέσεις Ἰταλίας καὶ Κ. Τ. Ε.

Ἡ ἀστυνομία ἐπελήφθη ἀνακρίσεων. Παρετηρήθη ὅτι ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ ἐν Γενεύῃ ἀρχηγὸς τῶν Ἰταλῶν φασιστῶν ἐγκατέλειψαν ἐπιδεικτικῶς τὸ θεωρεῖον των καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κ. Βὰν Ζέελανδ κατελάμβανε τὴν προεδρικὴν ἕδραν καὶ ἀνήγγελεν: «Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ Χαϊλὲ Σελασιὲ ἔχει τὸν λόγον», ὁπότε καὶ ἠκούσθησαν αἱ ἀποδοκιμασίαι.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΝΕΚΡΙΘΗΣΑΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ

ΟΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Χθὲς τὴν νύκτα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συνεκροτήθη μακρὰ σύσκεψις παραταθεῖσα μέχρι τῆς 1ης πρωϊνῆς ὥρας. Εἰς τὴν σύσκεψιν ταύτην, τῆς ὁποίας προήδρευσεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, μετέσχον ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορίου τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Θεοδωρόπουλος καὶ οἱ τμηματάρχαι τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου κ. κ. Τριανταφύλλης καὶ Ἀρώνης.

Ὑπ' ὄψει τῶν συσκεφθέντων ἐτέθησαν οἱ νέοι πίνακες οἱ καθορίζοντες τὰς εἰσαγωγὰς διὰ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον τρέχοντος ἔτους. Διὰ τῶν πινάκων τούτων, ὡς ἔγραψεν ἤδη ἡ «Πρωΐα», ἐπιβάλλονται νέοι περιορισμοὶ εἰς τὰς εἰσαγωγὰς ἀνερχόμενοι εἰς 25—30 % τῶν ἤδη εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων. Ἡ ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ὁποίων ἀπαγορεύεται διὰ τῶν νέων πινάκων ἡ εἰσαγωγὴ ἀποτιμᾶται εἰς 700 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συσκέψεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνεκρίθησαν οἱ νέοι πίνακες εἰσαγωγῶν, ὅπως ὁ κ. κατηρτίσθησαν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων